

AD S. ISIDORI HISPALENSIS OPERA APPENDICES.

APPENDIX PRIMA.

S. ILDEFONSI TOLETANI EPISCOPI LIBER DE VIRORUM ILLUSTRUM SCRIPTIS.

(*Huic libro, quem ad hic ponendum opportunam causam habebat Romanus Editor, reservamus in nostra Bibliotheca locum propriorem, — Patrologiae, scilicet, tomo LXXXV, inter S. Ildefonsi alia opera.*)

APPENDIX II.

178 ARCHIEPISCOPI TOLETANI VETERES.

Ex Editione Grialii, et tom. III Patrum Toletanorum.

1. Sanctus Eugenius (*Circa 412*) missus a sancto Dionysio, et ^{martyr} Parisiis. — 2. Melantius (*312 et ante*) in concilio Eliberitano. — 3. Pelagius (*Circa 525*). Hinc numerare incipi sanctus Ildefonsus, et catalogus sancti Amiliani, forte à pâce Constantini. — 4. Patruinus. — 5. Turribius. — 6. Quintus. — 7. Vincentius. — 8. Paulatus. — 9. Natalis. — 10. Audentius, de quo Gennadius. Vide Ildefonsum, cap. 2. — 11. Asturius (*400, at., 405*), de quo Ildefonsus, cap. 2. — 12. Isiecius. — 13. Martinus. — 14. Castinus. — 15. Campiepius. — 16. Sictio, vel Sintjeius. — 17. Praumatius. — 18. Petrus I. Illic aliqui Hectorem insertant ex concilio Tarracensis vetusto Codice. — 19. Celsus. — 20. Montanus (*522 ad 531*), de quo Ildefonsus, cap. 5. — 21. Julianus. — 22. Bacauda. — 23. Petrus II. — 24. Euphemius, seu Euphemius (*579 et seqq.*). Subscriptis tertio concilio Toletano, anno 589, apud exterios etiam mirandus, ut patet ex tom. I Antiquit. eccles. Schelstratii. — 25. Exuperius. — 26. Conantius. Alii præferunt Adelphium: — 179 27. Adelphius (*597*). Subscriptis eidem concilio Toletano anno duodecimo Recaredi. — 28. Aurasius (*605 ad 615*), de quo Ildefonsus, cap. 5. — 29. Sanctus Helladius (*615 ad 625*), de quo Sanctus Ildefonsus, cap. 7. — 30. Justus (*633*): de quo Sanctus Ildefonsus, cap. 8. — 31. Eugenius II (*636*), de quo Ildefonsus, cap. 12. — 32. Eugenius III (*646*), de quo Ildefonsus, cap. 13. — 33. Sanctus Ildefonsus (*657*). De eo Julianus. — 34. Quiricus (*667*). Subscriptis concilio Toletano

- A xi. — 35. Sanctus Julianus (*680*). De eo Felix. — 36. Sisebertus (*690*). Depositus in concilio Toletano xvi. — 37. Felix (*693*). Subscriptis concilio Toletano xvi. — 38. Guntericus, seu Gundericus (*700*). — 39. Sinderetus (*Circa 710*). Roman Saracenorū tempore fugiens, subscriptis concilio Romano sub Gregorio II. Eodem tempore Oppa, seu Oppas intrusus. Item Urbanus funetus munere absentis episcopi Sindereti.

- Hinc sequentes episcopi sub iugo Saracenorū. — 40. Urbanus (*Post 721*) primum vicarius, deinde, ut credi potest, post obitum Sindereti episcopus. — 41. Sunierodus (*Circa 740*). — 42. Concordius (*Circa 760*). — 43. Cixila (*Circa 774*). Scribit Vitam sancti Ildefonsi, et ad illum scribit Adrianus papa. — 44. Eliandus (*Circa 785*). Ejus opinio damnata in concilio Francordiensi, anni 794. — 45. Gunesindus (*Circa 820*). — 46. Wistremirus (*Circa 850*), de quo et meminuit sanctus Eulogius Cordubensis hoc tempore. — 47. Sanctus Eulogius Cordubensis (*839*), electus anno 859, quo martyr obiit. — 48. Bonitus. — 49. Joannes (*Circa 950*). Obiisse æra 994 dicitur in Codice sancti Amiliani. — 50. Paschalis (*1038*). Ordinatus luit Legione, anno 1038. Episcopus adhuc Toletanus erat anno 1067. Vide Hisp. sacr. tow. XXXV, pag. 85. Aliorum episcoporum notitia desideratur, usque ad annum 1086, quo post erectam e Saracenorū jngō Toletum Bernardus renuntiatus fuit archiepiscopus.

APPENDIX III.

CARMINA S. ISIDORO ASPICTA.

Versus qui in Bibliotheca sancti Isidori episcopi Hispalensis legebantur, et ali sancto Isidoro ascripti.

- I. Sunt hic plura saera, sunt hic mundalia C
[plura :

180 Ex his si qua placent carmina, tol-
le, lego.

Prata vides plena spinis, et copia florum.

I. Quid in his versibus peculiari animadversione dignum sit, accurate expositum fuit in Isidorianis, cap. 81. Nunc tantum repetendum eos ad exactas metri ac Latinitatis leges non esse compositos. In titulo 4, vers. 4, alii mundalia, pro mundalia; vers. 3. floris, pro florum; vers. 5. genimæ Editi, mendose,

Si non vis spinas sumere, sume rosas.
Hic geminae radiant veneranda vohimna

[l. gis,
Condita sunt pariter hic nova cum veteri.

II. Ille Origenes ego, doctor verissimus olim,

pro geminae; vers. 6, posset legi hic nova cum vetera, ut in similibus versibus Alvari Cordubensis observatum fuit in Isidorianis, cap. cit., num. 9.

II. Alii, Ille ego Origenes; alii Ille Origenes ego, vel Ille ergo Origenes. In Codice Matriensi, et in Vaticano palatino, post 4 versum sequitur :